

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/69/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317206467
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317206467.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobkyne I. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. č. XX, právne zastúpená JUDr. Evou Kákošovou, advokátkou so sídlom Partizánska 1057, 069 01 Snina, proti žalovaným 1/ A. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX O., 2/ B. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č.XX, XXX XX H., obaja právne zastúpení JUDr. Janou Čepčekovou, advokátkou so sídlom Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/2/2017 - 78 zo dňa 15.03.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok v spojení s opravným uznesením.

Žalobkyni nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/2-ica k parcelám E KN č. XXX - orná pôda o výmere XXXXX m², parc. č. XXX - orná pôda o výmere XXXX m² a parc. č. XXX/XX - trvalý trávnatý porast o výmere XXXX m², zapísané na liste vlastníctva (ďalej len LV) č. XXX, k. ú. O. a ďalej je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/2-ica pôvodných parciel E KN č. XXX/XX - trvalého trávnatého porastu o výmere XXXX m² a č. XXX/XX - trvalého trávnatého porastu o výmere XXXX m², pôvodne zapísaných na LV č. XXX k. ú. H., ktoré sú súčasťou parciel C KN č. XXXX/X - trvalý trávnatý porast o výmere XXXX m² a č. XXXX/X - ostatné plochy o výmere XXX m² zapísané na LV č. XXXX, k. ú. H.. Žalobkyni priznal voči žalovaným náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, výsledky vykonaného dokazovania, stanovisko žalovaných, obsah pripojených listinných dôkazov, ktoré špecifikoval, citoval ust. § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia vlastníckeho práva s odôvodnením, že podiel k nehnuteľnostiam nadobudla na základe dedičského osvedčenia sp. zn. 13D/253/00 zo dňa 12.10.2000 po nebohej matke X. O. s tým, že v rámci dedičského konania dedičia poručiťky uzavreli dedičskú dohodu, podľa ktorej bolo dohodnuté, že žalobkyňa, otec žalovaných a ich brat W. O. sa dohodli tak, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom žaloby nadobudla žalobkyňa a otec žalovaných v rovnakom podiele 1/-ica bez povinnosti vyplatiť ustupujúceho dediča ich brata W. O.. Súd poukázal na stanovisko žalovaných v konaní, ktorí tvrdili, že notárskou zápisnicou sp. zn. N355/2005, Nz39661/2005 zo dňa 26.08.2005 o vyhlásení vydržania vlastníckeho práva pred JUDr. Ivetou Bžanovou na Notárskom úrade v Snine, že nadobudli vlastnícke právo osvedčením o vydržaní na tých skutkových tvrdeniach, že držba bola dobromyseľná a v súvislosti s nájomnou zmluvou, na ktorú sa odvolávala žalobkyňa poukázali na to, že v nájomnej zmluve nie sú

uvedené pozemky číslami ani výmera s tým, že LPM Ulič, š.p. Ulič užíval pozemky, ktoré neboli ornou pôdou. Ďalej právna zástupkyňa žalovaných poukazovala na to, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom konania žalovaní nadobudli v 90. rokoch, s tým, že na týchto pozemkoch si sadili zemiaky, ako aj iné plodiny, a teda nie je možné, aby na tomto pozemku pracovali žalovaní, ak ich mal obhospodárať LPM Ulič, š. p. Ulič. Aj z výsluchu žalovaných 1/ a 2/ vyplýva, že títo tvrdili, že v roku 2003 v lete prišla žalobkyňa do H. do rodinného domu, kde sa rozprávala s nebohým strýkom žalovaných a s otcom žalovaných A. O. za prítomnosti matky žalovaných o tom, že je potrebné urobiť pomníky na starých rodičoch, pričom bolo dohodnuté, aby to urobil otec žalovaných a aby si previedol podiel žalobkyne na seba. Keďže otec žalovaných nemal dostatok finančných prostriedkov, požiadal o pomoc svojich synov, teda žalovaných, ktorí otcovi pomníky nakoniec urobili s tým, že následne žalovaní uviedli, že ich otec trval na tom, aby išli so žalobkyňou do O., aby urobili nejakú listinu, avšak žalobkyňa do O. odmietla ísť, a tak neskôr žalovaní podľa dohody to zrealizovali tak, že si dali osvedčiť vlastnícke právo k týmto pozemkom. Ďalej súd poukázal na výsluch svedkov O. I., S. R., B. O., ktorí sa vyjadrovali ohľadne predmetu konania, najmä užívania nehnuteľností žalovanými. Z LV č. XXX k. ú. H. vyplýva, že pozemky parcely registra E č. XXX, XXX, XXX/XX sú zapísané v podielovom spoluvlastníctve žalovaných 1/ a 2/ v podiele 1/2-ica. Z LV č. XXXX, k.ú. H. vyplýva, že sú zapísané pozemky reg. C č. XXXX/X a XXXX/X vo výlučnom vlastníctve žalovaného 1/. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. XXZXXX/XX, Dnot 87/00 zo dňa 12.10.2000 vyplýva, že osvedčením žalobkyňa a jej brat A. O. nadobudli každý z nich okrem iného podiely k pozemkom pozemnoknižnej zápisnice č. XXX, k. ú. H. v podiele 1/2-ica. Z obsahu nájomnej zmluvy č. XX/XX/XXXX - k.ú. H. zo dňa 29.10.2004 vyplýva, že predmetnou zmluvou žalobkyňa prenajala nájomcovi LPM Ulič, š.p. Ulič do užívania poľnohospodárske pozemky špecifikované podľa parcelných čísel, výmery a katastrálneho územia o výmere 1,4 ha, z toho trvalý trávnatý porast 1,4 ha. Z obsahu notárskej zápisnice N355/2005, Nz39661/2005 zo dňa 26.08.2005 vyplýva, že žalovaní si dali osvedčiť vlastnícke právo o vydržaní k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXX k. ú. H., a to na základe tvrdení, že uvedené nehnuteľnosti nadobudli právni predchodcovia dedením v 30. rokoch a následne ich v 90. rokoch darovali účastníkom a od 90. rokov uvedené nehnuteľnosti užívajú ako vlastné, v držbe nie sú nikým rušení a v obci sú považovaní za ich výlučných vlastníkov. Súd prvej inštancie po právnom posúdení uplatneného nároku uviedol, že žalobkyňa v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam mala naliehavý právny záujem, lebo jej vlastnícke právo je spochybnené. V konaní bolo nepochybnou skutočnosťou, že žalobkyňa spoločne so svojím bratom A. O., teda právnym predchodcom žalovaných nadobudla podiel k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom tohto konania, a to na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. 13D253/00, Dnot 87/00 zo dňa 12.10.2000 po neb. X. O., rod. M. v podiele 1-ica bez povinnosti vyplatiť ustupujúceho spoludediča W. O.. Táto skutočnosť bola nepochybná, nespochybnovali ju počas konania ani samotní žalovaní. Žalovaní počas konania tvrdili, že predmetné podiely mali nadobudnúť na základe osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva notárskou zápisnicou N355/2005, Nz39661/2005 zo dňa 26.08.2015. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalovaní nepreukázali všetky podmienky potrebné pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, a to z dôvodu, že v zápisnici žalovaní uviedli, že uvedené nehnuteľnosti nadobudli právni predchodcovia žalovaných dedením v 30. rokoch a následne ich v 90. rokoch ústne darovali žalovaným. Počas konania tvrdili, že nehnuteľnosti mali dostať v podstate darom od žalobkyne v roku 2003, pričom týmto vyjadrením samotní žalovaní spochybnili titul a dátum vstupu do držby a následne až v roku 2005 si žalovaní nechali osvedčiť vlastnícke právo vydržaním. Súd zdôraznil, že žalobkyňa nadobudla spoluvlastnícky podiel riadne v dedičskom konaní po neb. X. O. svojej matke, s tým, že poprela tvrdenia, žeby tieto nehnuteľnosti mala darovať v roku 2003 otcovi žalovaných resp. žalovaným. Žalobkyňa žila v domnení, že je vlastníčkou týchto nehnuteľností, pretože LPM Ulič, š.p. Ulič ako nájomca jej platil riadne nájomné. O tom, že nie je vlastníčka nehnuteľností sa dozvedela až z oznámenia LPM Ulič š.p. Ulič. Podľa názoru súdu prvej inštancie, samotné užívanie sporných pozemkov žalovanými je nepostačujúce, pretože žalovaní nepreukázali oprávnenosť vstupu do držby, a preto súd prvej inštancie v celom rozsahu žalobe vyhovel.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že úspešnej žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v rozsahu 100 %.

2. Opravným uznesením č.k. 12C2/2017-83 zo dňa 10.04.2018 súd prvej inštancie opravil výrok rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 12C2/2017-78 zo dňa 15.03.2018 tak, ktorý má správne znieť, že určuje, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1-ica k parcelám E KN č. XXX - orná pôda o výmere XXXXX m², parcele XXX - orná pôda o výmere XXXX m² a parc. č. XXX/XX -

trvalého trávnatého porastu o výmere XXXX m², zapísané na LV č. XXX, k. ú. H., ďalej je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1-ica pôvodných parciel E KN č. XXX/XX - trvalého trávnatého porastu o výmere XXXX m² a č. XXX/XX - trvalého trávnatého porastu o výmere XXXX m² pôvodne zapísaných na LV č. XXX k. ú. H., a ktoré sú súčasťou parciel C KN č. XXXX/X - trvalého trávnatého porastu o výmere XXXX m² a č. XXXX/X - ostatné plochy o výmere XXX m² zapísané na LV č. XXXX, k. ú. H.. Priznal žalobkyni vo vzťahu k žalovaným náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Dôvodom na opravu rozhodnutia bolo nesprávne uvedenie katastrálneho územia O., pričom správne má byť uvedené katastrálne územie H., ktorú chybu súd prvej inštancie opravil v zmysle ust. § 224 Civilného sporového poriadku.

3. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie právna zástupkyňa žalovaných. Namietala nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie. Poukázala na okolnosti užívania sporných pozemkov žalovanými s tým, že žalobkyňa a otec žalovaných uzatvorili ústnu dohodu, na základe ktorej žalobkyňa ústne darovala svoje podiely na pozemkoch svojmu bratovi A. O., otcovi žalovaných. Ďalej poukázala na náklady, ktoré žalovaní mali v súvislosti so zriadením pomníkov pre starých rodičov s tým, že v roku 2014 žalovaný B. O. daroval žalovanému A. O. podiel z parc. č. XXX/XX a XXX/XX, čím sa stal A. O. jediným vlastníkom týchto dvoch pozemkov. Následne v roku 2016 žalovaný A. O. vybavil stavebné povolenie na chatu, oplotenie pozemku a začal stavať. V súčasnosti má na pozemku postavenú chatu so všetkými inžinierskymi sieťami. V tomto momente začal problém, keď sa žalobkyňa dozvedela o tom, že si postavil chatu. K predloženej nájomnej zmluve s LPM Ulič, š. p. Ulič zo dňa 29.10.2004 uviedla, že žalobkyňa neprávom poberala nájomné za obdobie od kedy už nebola vlastníčkou pozemkov a o tejto skutočnosti neupovedomila nájomcu LPM Ulič, š. p. Ulič. Podanú žalobu považovala za účelovú s vidinou finančného zisku. Ďalej poukázala na to, že otec žalovaných bol jednoduchý človek a ich babka, ako aj matka ich otca žalobkyne ústne darovali tieto pozemky. Po dedičskom konaní po neb. X. O. sa otec nevzdal svojho práva, čo však nemôže byť dôkazom toho, žeby stará matka X. O. nemala v úmysle v 90. rokoch darovať žalovaným podiely tak, ako sú uvedené v notárskej zápisnici sp.zn. N355/2005, Nz39661/2005. Navrhla zmeniť napadnutý rozsudok a žalobu ako nedôvodnú zamietnúť. Súčasťou podaného odvolania je aj dohoda o urovaní-jej návrh v zmysle ust. § 585 Občianskeho zákonníka adresovaná žalobkyni, ako aj kópia pozemkov evidovaných na LV č. XXX, parc. reg. č. XXX a XXX vyhotovené z portálu Úradu geodézie, kartografie a katastra SR.

4. Právna zástupkyňa žalobkyne sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP)), vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu ako aj internetovej stránke dňa 7.12.2018 (§ 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 1, 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné.

Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ako aj právnym posúdením, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne posúdil dôvodnosť uplatneného nároku žalobkyne vrátane preukázania naliehavého právneho záujmu na určenie, že je vlastníčkou sporných nehnuteľností. Odvolací súd nepovažuje uplatnenú námietku týkajúcu sa nesprávnych skutkových zistení za opodstatnenú. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa nadobudla spoluvlastnícky podiel k sporným nehnuteľnostiam v rozsahu 1 v dedičskom konaní po neb. X. O. vedenom pod sp. zn. 13D/253/2000, Dnot 87/2000, osvedčením o dedičstve zo dňa 12.10.2000 s tým, že druhý spoluvlastnícky podiel v rozsahu 1 nadobudol otec žalovaných A. O.. Tieto skutočnosti sporné medzi stranami sporu neboli. Žalovaní sú zapísaní ako podieloví spoluvlastníci sporných nehnuteľností na LV č. XXX, LV č. XXXX k.ú. H. na základe osvedčenia o vydržaní notárskou zápisnicou sp. zn. N355/2005, Nz39661/2005 z 26.8.2015 (č. I. 40 spisu). Súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalovaní zákonné podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním v konaní nepreukázali, lebo ich tvrdenia o ústnom darovaní sporných nehnuteľností žalobkyňou v konaní žalobkyňa spochybnila, navyše skutočnosti, na základe ktorých vyhlásili, že nadobudli vlastnícke právo vydržaním od právnych predchodcov, ktorí tieto nehnuteľnosti mali užívať v 30-tych rokoch a následne v 90-tych rokoch im mali byť darované, boli taktiež v konaní spochybnené.

6. Vydržanie je originálny spôsob nadobudnutia vlastníctva za predpokladu splnenia zákonných podmienok vyplývajúcich z ust. § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu 3 rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Z výsledkov vykonaného dokazovania, najmä zisteného skutkového stavu, ktorým bol odvolací súd pri posudzovaní dôvodnosti odvolania viazaný vyplýva, že zákonné podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním na strane žalovaných preukázané neboli, a to najmä doba užívania sporných nehnuteľností, okamih vstupu do držby, ako aj oprávnenosť a dobromyseľnosť držby. Pri vedomosti žalovaných, že spoluvlastnícky podiel v rozsahu 1 sporných nehnuteľností nadobudla žalobkyňa v dedičskom konaní po neb. X. O., svojej matke, tak ako spoluvlastnícky podiel nadobudol ich otec, brat žalobkyne, žalovaní 1/ a 2/ nemohli byť dobromyseľní ako držiteľia so zreteľom na všetky okolnosti o tom, že im predmetné nehnuteľnosti patria a že sú držiteľmi oprávnenými. Dobrá viera oprávneného držiteľa, ktorá je daná so zreteľom na všetky okolnosti, sa musí vzťahovať aj k titulu, na základe ktorého mohlo držiteľovi vzniknúť vlastnícke právo. Posúdenie dobrej viery je potrebné hodnotiť objektívne a nie zo subjektívneho hľadiska, t.j. osobného presvedčenia žalovaných. Súd prvej inštancie správne zdôraznil nepreukázanie nimi tvrdených skutočností, spochybnenie nimi tvrdených skutočností, najmä vyhlásením osvedčení o vydržaní vlastníckeho práva a priebehu konania pred súdom prvej inštancie. Ak by bol úmysel starej matky žalovaných 1/ a 2/ neb. X. O. darovať tieto nehnuteľnosti žalovaným v 90-tych rokoch tak, ako to je uvedené v notárskej zápisnici sp. zn. N355/2005, Nz39661/2005 z 26.8.2005, nedošlo by po jej smrti k dedeniu sporných nehnuteľností v prospech žalobkyne a otca žalovaných. Nepochybne by minimálne otec žalovaných mal vedomosť o darovaní sporných nehnuteľností jeho právnou predchodkyňou.

7. Ďalšie uvádzané skutočnosti v odvolaní týkajúce sa následného postupu žalovaných po ich zápise do katastra nehnuteľností odvolací súd považoval za bezpredmetné. Zákonné podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním na strane žalovaných v konaní preukázané neboli, a ani splnené. Z tohto dôvodu odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovaných za dôvodné.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v spojení s opravným uznesením ako vecne správny v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalobkyne v odvolacom konaní (§255 ods.1 CSP), ktorej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že si trovy odvolacieho konania neuplatnila, ani jej z obsahu spisu nevyplyvajú. Na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania odvolací súd aplikoval základné princípy CSP, a to čl. 4 ods. 2 v spojení s princípom procesnej ekonomie vyplývajúcim z čl. 17 v záujme spravodlivého usporiadania procesných nárokov strán v spore.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.